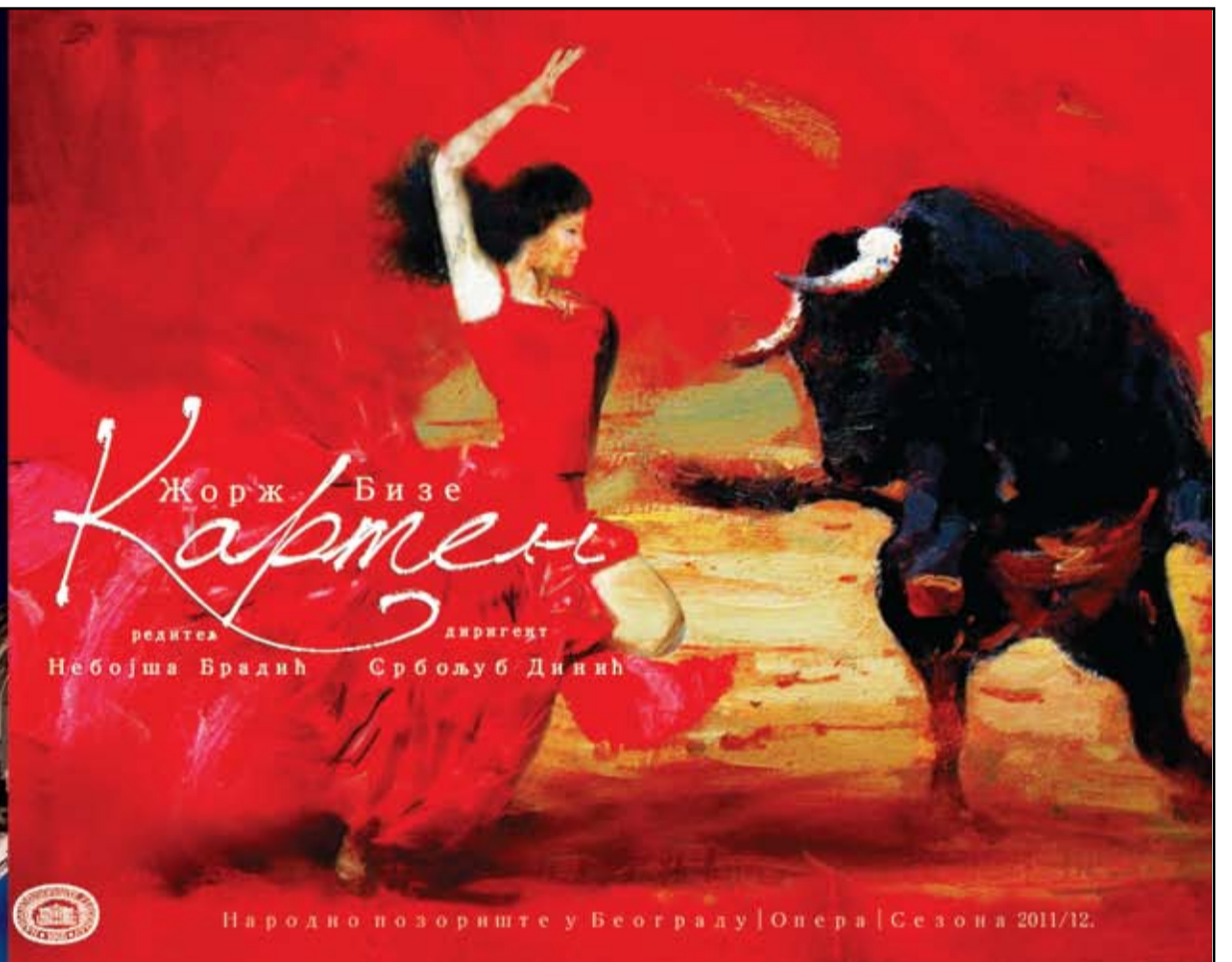
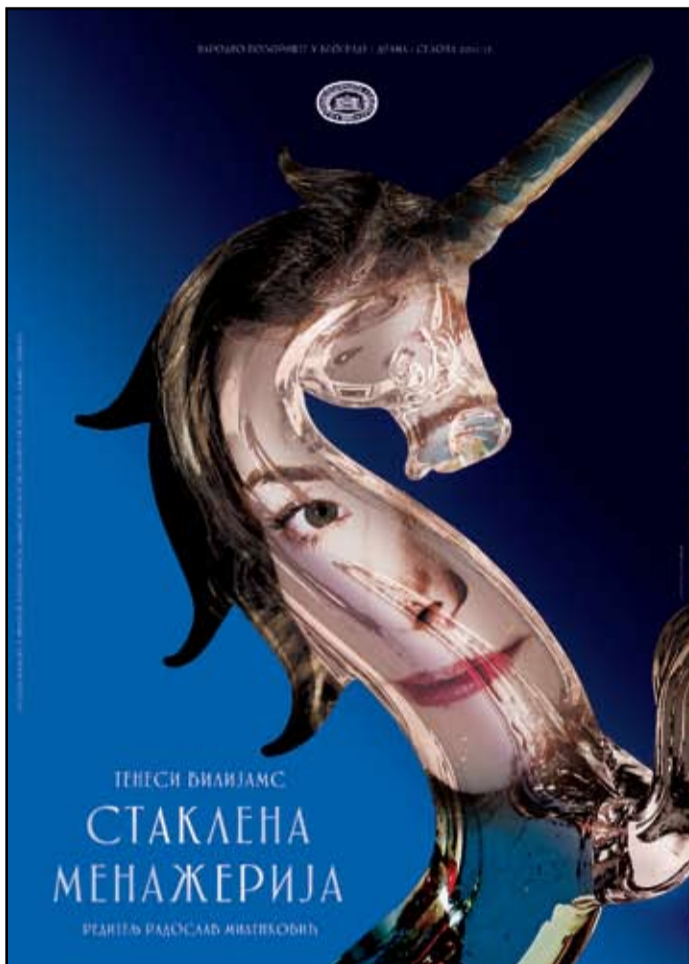

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopoziroiste.rs

Издаје Народно позориште у Београду

Жорж Бизе

КАРМЕН
ПРЕМИЈЕРА III
редитељ Небојша Брадић
диригент Зорица Митев
Војновић

Велика сцена
7. април 2012. у 19.00

**ВАСКРШЊИ КОНЦЕРТ
ОПЕРЕ НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА**

Велика сцена

ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕ вечерње
НОВОСТИ
ПОПУСТ
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ
20%

МЕСЕЦ МНОГОВРОЈНИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА

На радост публике

Љубитеље класике Народно позориште је протеклог месеца обрало драмском премијером „Стаклене менаџерије“ Тенесија Вилијамса у режији Радослава Миленковића и два оперских премијера Бизеове „Кармен“ у режији Небојше Брадића, под диригентском палицом маистра Србољуба Динића, госта из Немачке, са Драганом дел Монако и Александром Ангелов у насловној улози, коју ће на трећој премијери, 7. априла, певаати Јадранка Јовановић. Балет и изложбе Музеја Народног позоришта су гостовали у Подгорици, организован је добротворни концерт и хуманитарна аукција дечјих ликовних радова, обележен је Светски дан позоришта, про-

слављен десети рођендан „Велике драме“, одржан међународни скуп представника оперских и балетских кућа, потписани Протокол и Споразум са позориштем из Софије...

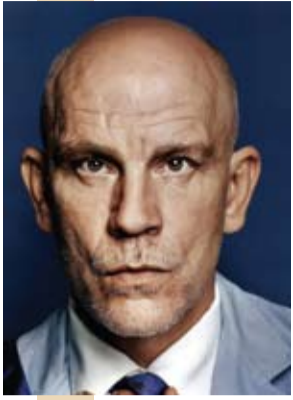
Појимо редом: на свечаности одржаној 11. марта на Великој сцени, првакињи драме Народног позоришта, Љиљани Благојевић, свечано је уручена Награда „Жанка Стокић“ за стваралачки допринос позоришном и филмском животу Србије и богатство глумачког израза. Програм је започео октет „Ноктурно“, песмом „Ој Мораво“ коју је Жанка највише волела и коју су јој, по њеној последњој жељи, отпевале колеге и

поштоваоци на сахрани. У наставку свечаности, на видео-биму су се смењивала имена бројних писаца и редитеља са којима је десета добитница Награде „Жанка Стокић“ сарађивала током каријере, а након се тога публици обратио Емир Кустурица. Уследило је приказивање инсерата из филмова и представа Љиљане Благојевић које је изабрао Балша Ђого, а потом је драмска уметница Ружица Сокић прочитала песму посвећену овогодишњој лауреаткињи, коју је написао Милосав Буца Мирковић. Жири су ове године чинили Мира Ступица, Дара Џокић, Душан Ковачевић, Манојло Вукотић и Божидар Ђуровић, који је прочитао образложење одлуке.

(наставак на стр. 2)

МАЛКОВИЧЕВА ПОРУКА

Светски дан позоришта, 27. март, Обележен је 50. пут. Пре почетка Гогољеве „Женидбе“ глумац Драган Николић је прочитао поруку Џона Малковича, познатог филмског и позоришног уметника: „Част ми је што ме је Међународни позоришни институт ИТИ при организацији UNESCO позвао да се обратим поводом педесетогодишњице Светског дана позоришта. Ово кратко обраћање упућујем својим колегама и савременицима, позоришним делатницима. Желим вам да оно што радите буде неодољиво и оригинално. Нека ваша дела буду дубока, дирљива,

промишљена и јединствена. Нека нам помогну да размислимо о питању шта значи бити човек, а та мисао нека буде из срца, прожета искреношћу, слободоумношћу и благонаклоношћу. Желим вам да победите недаће, цензуру, сиромаштво и ниҳилизам, што ће многи од вас извесно морати. Нека вам бог подари талента и неумољивости да нас научите како куца људско срце у свој својој сложености, као и понизности и љубопитљивости да тај задатак учините својим животним делом. И нека најбољи међу вама – пошто ће то бити само најбољи од вас, и тад само у најређим и најкраћим тренуцима – успеју да дају оквир оном најважнијем од свих питања: како живимо. Срећно!“

Р. П. Н.

НОВЕ БАЛЕТСКЕ НАГРАДЕ

Солистима Балета Јовици Бегојевићу и Јовану Веселиновићу су 27. марта, после представе „Дон Кихот“, уручене новоустановљене Награде Фондације „Милорад Мишковић“. Представници Фондације једногласно су донели одлуку о лауреатима, „сувереним носиоцима принчевског репертоара у Београду“, који, како пише у саопштењу о додели Награде: „Играјући пре свега у представама класичног репертоара – ‘Лабудово језеро’, ‘Жизела’, ‘Бајадера’, ‘Дон Кихот’, ‘Успавана лепотица’, подједнако и у савременим делима домаћих и страних кореографа, двојица првака у правом тренутку каријере добијају ово признање“.

Р. П. Н.

ПОМОЋ СЛАБОВИДИМА

После Велике, од представе „Неспоразум“ 18. марта, и сала Сцене „Раша Плаовић“ је добила опрему за аудиодескрипцију, која омогућава да следеће особе симултано добијају информацију о дешавањима на сцени. Један од корисника уређаја, господин Драгиша Дробњак нам је казао: „Веома је важно што смо могли упоредо да слушамо шта глумци говоре на сцени и човека који нам објашњава радњу. На тај начин, доживљај представе је био много целовитији него раније“, док су остали корисници изразили захвалност Позоришту што је „пружило руку“ хендикепираним особама. У овом значајном подухвату Националном театру су помогли Невладина организација „Алтеа“ и Теленор фондација.

М. Б.

ПОЧЕЛЕ ПРОБЕ „МИЗАНТРОПА“ У РЕЖИЈИ ЕГОНА САВИНА

Вечни Молијер

Молијеров „Мизантроп“, комад на граници комедије и драме који говори о искрености људских осећања и правих друштвених вредности те борби против лажи, интригантан и актуелан у сваком времену, ускоро ће бити уврштен у репертоар Велике сцене. Прозну верзију овог ремек-дела коју је својевремено начинио Јан Кот, адаптирао је и режирао искусни Егон Савин који је прву пробу, са брижљиво одабраним сарадницима, одржао 15. марта. Главне улоге је поверио младим глумачким снагама – Николи Јовановићу и Нини Јанковић, дебитан-

Бранислав Видаковић (Оронг), Душанка Стојановић Глид (Арсаноја), Златија Ивановић (Елијанта), Љубивоје Тадић (Акаст), Милош Ђорђевић (Клитандар) и Милош Лаловић (Полицајац).

Како ће наш признати редитељ испод блештавила лажне реалности разоткрити медиокритете и на тај начин читав комад учинити саставним делом времена у којем живимо, сазнаћемо 20. маја, за кад је планирана премијера. „Зашто се данас бавим овим комадом? Имам кћерку од 16 година и у последње време се питам у које и какво друштво ће се укључити, какав је то свет који је саче-

То је био мој интимни повод да се прихватим режије овог комада, а сви други су, наравно, уметничке природе и леже у нечему што се зове генијалност овог писца којим сам ја фасциниран“, рекао је Савин који је у претходних неколико година, такође на Великој сцени, веома успешно режирао представе „Дервиш и смрт“ Меше Селимовића и „Покојник“ Бранислава Нушића.

Цитирајући мисао великог немачког писца, песника и филозофа Јохана Волфганга Гетеа „Кад погодите циљ, промашили сте све остало“, Савин је оценио да је „ова адаптација, можда, погодила неку врсту вечног Молијера“ и додао: „Он је један, можда једини вечни писац у оном смислу у којем га, заиста, свако време поново открива као подједнако великог, снажног, узбудљивог и актуелног

Ауторски тим ове представе, поред редитеља Егона Савина, чине Славко Милановић (драматург), Борис Максимовић (сценограф), Лана Цвијановић (костимограф), Љиљана Мркић Поповић (сценски говор),

тима на сцени Народног позоришта, који ће дочарати улоге Алсеста који верује у апсолутну истину и тотално поштење, и Селимене, лажљивице и варалице у коју је Алсест заљубљен. У подели су и Александар Ђурица (Филент),

кује на прагу њене прве зрелости и шта је све данас потребно младим људима да би успели. Која цена је свега тога? Питам се на који начин могу да сачувају себе, свој интегритет и како да се не претворе у некакву наказу да би успели.

аутора. Са друге стране, узимајући у обзир Гетеову изреку, ја сам се одрекао нечега што обожавам у театру, а то је стих. На то ме је понукало управо ово Котово читање, урађено седамдесетих година прошлог века“.

■ Микојан Безбрадица ■

НАСТАВАК СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ

Уобразложењу Жирија, између осталог, стоји да су квалитет глумачког израза лауреаткиње „препознали многобројни редитељи и колеге“ те да је „глумачки волумен Љиљане Благојевић изузетно широк“ и да је она „једна од ретких српских глумица које могу са подједнаким успехом да играју у представама скоро свих жанрова, што доказује и дугачак списак њених улога у позоришту, филму и на телевизији. Преко 60 остварења у театру, више од 50 снимљених филмова и бројне серије, путоказ су младим уметницима како се треба односити према глумачком позиву – за Љиљану нису постојале ни мале ни велике улоге, већ уметнички изазови, простор у којем она може да се изрази на најбољи начин,

простор који треба испунити и талентом и љубављу“. Високо признање које је установљено 2003. године и састоји се од плакете коју дарује Национални театар (рад академског сликара и сценографа Герослава Зарића), статуете Жанке Стокић (дар града Пожаревца, рад академског слика-

ра Драгише Милошевића) и новчаног износа који поклања лист „Вечерње новости“, Благојевићки су уручили управник Народног позоришта, генерални директор и главни уредник Компаније „Новости“ Манојло Вукотић и градоначелник Пожаревца Миодраг Милосављевић.

ОДРЖАНЕ ДВЕ ОД ТРИ НАЈАВЉЕНЕ РАВНОПРАВНЕ ОПЕРСКЕ ПРЕМИЈЕРЕ

Овације за Кармен

Две од три равноправне премијере опере „Кармен“ Жоржа Бизеа, у режији Небојше Брадића и под диригентском управом Србољуба Динића, изведене су са великим успехом 24. и 25. марта. Прве вечери, у препуној сали, публика у којој су биле и бројне личности из културног, политичког, пословног и јавног живота Србије, наградила је све актере овог трочасовног спектакла, предвођене Драганом дел Монако у насловној улози, вишеминутичним овацијама и честим узвицима „браво“. Иста слика, је виђена и дан касније, када је у улози Кармен наступила Александра Ангелов, а са великим узбуђењем публика очекује и трећу премијеру, 7. априла, када ће Кармен певати Јадранка Јовановић, а дириговати Зорица Митев Војновић.

У подели су били и Хон Ли / Јанко Синадиновић (Дон Хозе), Миодраг Д. Јовановић / Небојша Бабић (Ескамиљо), Драгољуб Бајић / Вук Матић (Зунига), Вук Зекић (Моралес), Сузана Шуваковић Савић / Софија Пижурца (Микаела), Иванка Раковић Крстоношић / Биљана Солдо (Фраскита), Ива Профаца / Љубица Вранеш (Мерседес), Павле Жарков / Љубодраг Беговић (Данкаиро), Дарко Ђорђевић / Данило Стошић (Ремендадо), Нина Ракић (Циганчица), Мирела Чубра (Мануелита), Дејан Васиљевић (Лилас Пастја), Неда Божић Пиварски (Продавачица цвећа)... У опери учествују Хор, Оркестар и Балет Народног позоришта, као и дечји Хор „Хориславци“. Сценограф је Герослав Зарић, а костимограф Катарина Грчић Николић, која је уз помоћ Тине Лепосавић и вредних руку наших моделара и кројача, током свега два месеца, за

три премијерне поделе, успела да направи 350 костима!

Редитељ Брадић је изместио радњу опере у време грађанског рата у Шпанији, а посебна атмосфера добила се ангажовањем дела ансамбла Балета, коришћењем неких традиционалних борби које се увек везују за „Кармен“, као и уба-

цавањем елемената фламенко музике. Феноменална Бизеова партитура, међуљудски односи, љубав, страст, смрт... то је нешто што је у овом делу увек актуелно без обзира где и када се дешава и због тога је „Кармен“ једна од најпопуларнијих опера свих времена.

■ М. Безбрадица ■

Дан пре доделе, традиционално, добитница Награде се поклонила сенима Жанке Стокић на Топчидерском гробљу, запаливши свећу и положивши цвеће на гроб највеће српске позоришне глумице.

Након уручења, Љиљана Благојевић се, у веома надахнутом говору, обратила присутнима апострофирајући да има потребу да се обрати „имагинарном младом колеги који улази у свет глуме“. Подсетивши да „живимо у времену великих ломова, брзих проме-

на“, када се „емоција сматра слабашћу и привилегијом нижих“, времену „које препознаје само профит, где се све мери зарадом, где је новац религија“, она се запитала „како се у том времену бавити уметношћу“ и коме говори прелепе узвишене мисли Софокла, Еурипида, Гетеа „када се систематски негује површиност, сензација, скандал, лаж, када се све чини да се уметност своди на ниво забаве, релаксације јер, Боже мој, то народ тражи“. По њеном мишљењу, сваки млади глумац који је изабрао да се бави „најлепшим послон на свету, убеђен да ће мењати свет и себе у њему“, када му је најтеже треба да се сети се Жанке, „неписмене петнаестогодишње побегуље из раног брака, праље глумачких гаћа и чарапа, потрчку-

ше и тацноноше“ која је „захваљујући дару и раду, љубави и посвећењу, само пар деценија касније седла у књижари код Геце Кона и дискутовала са Нушићем, Скерлићем, Поповићем...“ а на сцени Народног позоришта била „обасипана овацијама, љубављу и захвалношћу своје публике“ – без које позориште не може, без које „умире“. Уз поруку младом колеги да не одустаје, Љиљана Благојевић се присутнима на крају захвалила речима: „Још једном од срца хвала што сте ми улепшали и обогатили овај дивни данашњи дан. Бог вас благословио“, што је публика поздравила вишеминутичним бурним аплаузом и овацијама. Програм је завршен извођењем композиције „Ој Србијо, мила мати“.

■ Микојан Безбрадица ■

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

АПРИЛ 2012.

ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић
ВЕЛИКАНИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА НА
ПОШТАНСКИМ МАРКАМА
Изложба реализована у сарадњи са ЈП ПТТ
саобраћаја „Србија“;
приређивач Зорица Јанковић

ПРОМОЦИЈЕ

05. 04 | 18.00 Мира Ступица, ШАКА СОЛИ, издавачи Народно позориште у Београду и КИЗ „Алтера“
11. 04 | 18.00 Спасоје Ж. Миловановић, О ДРАМСКОМ СТВАРАЛАШТВУ ДР ВОЈИСЛАВА М. ЈОВАНОВИЋА МАРАМБОА, издавач Позоришни музеј Војводине
20. 04 | 18.00 Коста Димитријевић, ИЗА СЦЕНЕ, издавач Просвета
25. 04 | 18.00 Јун Фосе, ТО ЈЕ АЛЕС, издавач Архипелаг

СУСРЕТИ

10. 04 | 18.00 РАДМИЛА СМИЉАНИЋ, примadona
17. 04 | 18.00 СЕНИША КОВАЧЕВИЋ, драмски писац и професор Академије уметности

КОНЦЕРТ

26. 04 | 18.00 ПРОМОЦИЈА АЛБУМА „ПРОСТОР ЧИСТЕ ДУШЕ“, групе „Слободни стругари“

ЈУБИЛЕЈ

29. 04 | 12.00 СВЕТСКИ ДАН ИГРЕ – свечано уручење Награде „Терпсихора“ Професионалног удружења балета Србије

ШКОЛСКИ ЧАС

19. 04 | 12.00 НЕЛА МИХАЈЛОВИЋ, глумица

ОТВОРЕНА ВРАТА

07. 04 | 11.00 и 13.00 часова
21. 04 | 11.00 и 13.00 часова

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

УСПЕШНА АУКЦИЈА

Поводом 27. марта – Светског дана позоришта, у Фоајеу друге галерије је одржана успешна аукцијска изложба ликовних радова ученика Основне школе „Краљ Петар I“ на којој је остварен приход од 268.000 динара. Почетна цена за све изложене радове износила је 10.000 динара и у првом кругу је продато 16, а у другом, са

почетном ценом од 6000 динара, преосталих 5 цртежа. За највећу суму, у износу од 42.000 динара, продат је цртеж Јована Драшкоковића „Сенке светлости“. Комплетан приход биће уплаћен Дому за децу и омладину „Петар Радовановић“ из Ужица, установи која се још од 1915. године бави збрињавањем деце и омладине лишене родитељског старања. Радови су настали 7. марта у Музеју Народног позоришта, у оквиру ликовне радионице „Позоришне чаролије“, у којој су ученици четвртог и петог разреда поменуте београдске школе цртали радове на тему из позоришног живота, уз менторство познатог сликара Милоша Шобајића.

М. Б.

БАЛЕТ И ИЗЛОЖБЕ У ПОДГОРИЦИ

Подстрек за унапређење сарадње

Декада савременог балета исписана рукописом холандских и италијанског аутора нашла је чудесан спој у балету „Triple Bill“. „Step Lightly“ Пола Лајтуфа и Сол Леон, „Songs“ Маура Бигонцетија и „Шест плесова“ Жиржија Килијана. Толико различити по свим параметрима, игри, музици, костиму, сливају се у једно – магију модерног плеса.

Ови балети су први пут на светске сцене постављени између 1986. и 1997. године. На репертоару Народног позоришта су више од годину дана и били су прави избор за представљање у Подгорици. Иначе, наш Балет је последњи пут у главном граду Црне Горе наступио пре десет година, са представом „Др Цекил и мистер Хајд“. Ово гостовање је посебно значајно ако се има у виду да у Подгорици не постоји балетски ансамбл, па је публика имала заиста јединствену прилику да упозна токове светске балетске сцене.

Извођењу представе је претходило отварање две изложбе – „Народно позориште у Београду кроз историју“ и „Савремена костимографија на сцени Народног позоришта“. Прва изложба, иначе изведена из дела сталне поставке

Музеја Народног позоришта и први пут представљена крајем прошле године у Будимпешти, а чији аутор је Зорица Јанковић, архивским фотографијама и текстовима говори о скоро век и по дугој историји Националног театра. Ауторке друге изложбе коју је подгоричка публика имала прилику да види, Зорица Јанковић и Олга Мрђеновић, изабрале су део најупечатљивијих костима, претежно женских,

У оквиру Протокола о сарадњи наша два театра, осим размене представа и уметника, у плану је да се ове године реализује и једна копродукција.

из балета, опера и драма са нашег репертоара.

Изложбе су свечано отворили министар културе у Влади Црне Горе, Бранислав Мићуновић, и амбасадор Републике Србије у Црној Гори, Зоран Лутовац, чије речи упечатљиво говоре о значају овог гостовања: „Сарадња два позоришта би требало да буде подстицај унапређивању опште културне сарадње Србије и Црне Горе, подстрек и инспирација за унапре-

ђење сарадње у свим областима културе и уметности. Нема ничег бољег од добрих примера. Добри примери казују више него странице прокламација или дуги говори“. Изложбе ће бити постављене месец дана.

Одличан пријем код гледалаца имао је наступ шесточланог ансамбла у балету „Step lightly“, чију посебност чини ефектни спој модерне кореографије и бугарске фолклорне музике. Пред препуном салом од 400 места Црногорског народног позоришта потом је изведен једночлани балет „Songs“, захтевна кореографија у којој су три играча – Милан Рус, Сања Нинковић и Милош Маријан, дали свој максимум. Весео, комичан, забаван, гротескан, балет „Шест игара“ је постављен на Моцартову музику и, покретом и костимом, испитује границе супротности полова. Сва извођења публика је бурно поздравила.

Већина посетилаца у сали Црногорског народног позоришта је, по сопственим речима, те вечери први пут била на једној балетској представи, а то је један од разлога што ово гостовање Балета Народног позоришта можемо апострофирати као изузетно значајно.

■ Николета Дојчиновић ■

МЕЂУНАРОДНА ТРИБИНА О САРАДЊИ

Заједно смо јачи

У Музеју Народног позоришта је 24. априла одржана трибина са темом „Могућност међународне сарадње националних оперских и балетских кућа у условима економске кризе“. У трочасовном разговору, поред представника Народног позоришта у Београду, учествовали су управници, директори, продуценти и уметнички консултанти театра из Бугарске, Украјине, Хрватске, Румуније... Скуп је отворио министар културе Предраг Марковић који је свим гостима пожелео угодан боравак у Београду и Србији. Од више занимљивих закључака скупа, издвајамо иницијативу управника Народног позоришта који је пред-

ложио да наша кућа у јуну ове године буде домаћин једног Гала фестивала на којем би учествовали млади солисти, до 33 године

старости. Препорука је да из свих театарских који су имали представнике на овој трибини, учествује двоје или највише троје младих

солиста, а наступ би имао такмичарски карактер, уз присуство жирија који би најбољем уметнику доделио награду.

Управник Народног позоришта Румуније из Букурешта и бивши министар културе те земље, Јон Карамитру, позвао је све учеснике трибине да 10. октобра ове године буду гости на прослави 65 година од оснивања тог позоришта, као и да присуствују премијери Гуновог „Фауста“ која ће том приликом бити одржана. Такође, он је предложио да се у Темишвару одржи нови састанак свих руководилаца који су присуствовали овом скупу, али и оних који су желели да учествују, а били су спречени. Директор Љвовског националног академског театра из Украјине, Едер Тадеј

Александрович, упутио је позив свим присутнима да се солисти њихових театара пријаве на конкурс за оперски фестивал који ће се на јесен одржати у Љвову. Рок за пријављивање је крај маја, а договорено је да се услови конкурса пошаљу позориштима у најкраћем могућем року. Иначе, као генерални закључак трибине, може се истаћи да су учесници најавили интензивнију комуникацију у будућности, а у циљу разматрања идеја за сарадњу поводом конкретних пројеката.

Након одгледане прве премијере „Кармен“, у недељу је већина учесника трибине обишла Виминацијум, где их је дочекао и поздравео директор овог археолошког налазишта, Миомир Кораћ.

■ М. Безбрадица ■

НАЦИОНАЛНИ ТЕАТАР И ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ „НИКОЛАЈ БИНЕВ“ ИЗ СОФИЈЕ

Шанса за младе уметнике

Директор Позоришта младих „Николај Бинев“ из Софије, Владимир Љуцканов, и управник Народног позоришта Божидар Ђуровић, 21. марта су у Музеју Народног позоришта потписали Протокол о сарадњи и Споразум о заједничком пројекту „Млада балканска драма“.

„Протокол о сарадњи је писмо добрих намера, правно необавезујући, али даје оквир који омогућава и једном и другом позоришту да имају добру сарадњу са тенденцијом да се она, у међувремену, и прошири“, рекао је том приликом Ђуровић. У кратким цртама, Љуцканов је говорио о активностима овог угледног бугарског позоришта, које је пре пет година покренуло програм за младе и неафирмисане уметнике, а који је крунисан фестивалом „Сајам младих“. Ове чињенице су, по речима Ђуровића, Народно позори-

ште, које пројектом „Млада балканска драма“ жели да ангажује што већи број младих уметника око конкретних пројеката, определиле нашу Кућу да за свог партнера изабере баш Театар младих.

Као први корак у реализацији пројекта расписани су Конкурси за драмски текст и то на начин да Народно позориште расписује Конкурс за пиесе до 30 година старости, држављане Републике Србије, а Позориште младих „Николај Бинев“ за држављане Републике Бугарске. Оба театра ће у условима Конкурса препоручити писцима да се у својим комадима баве проблемима младих у својој земљи, да број ликова не прелазе шест, а да се води рачуна о томе да театри који су расписали Конкурсе и који ће бити продуценти представа, имају жељу да током рада на представи ангажују што већи број младих глумаца. Театри-партнери се обавезују да формирају квалитетан стручни жири, ко-

ји ће радове приспеле на Конкурс до 15. септембра 2012. валоризовати и своју одлуку о победнику Конкурса донети до 15. октобра ове године. Оба театра ће у сезони 2012/13. на репертоаре Сцене „Раша Плаовић“, односно Камерне сцене, реципрочно постави-

ти текстове победника Конкурса. Ауторска права и преводе обезбеђују театри-партнери који се обавезују да до 15. новембра одреде редитеље и друге ауторе представа, који би требало да не буду старији од 30 година и, по могућности, из различитих земаља ре-

гиона, те да распишу аудицију за глумце и направе поделу. У плану је да се до 1. децембра организују седмодневне уметничке радионице и одштапају драме, а премијере обе представе треба да буду у марту 2013, након чега би била организована узајамна гостовања.

„Овај пројекат има реално утемељење не само у уметничком, него и у економском смислу. Ишчекујемо, са нестрпљењем, да добијемо што боље текстове, уверени да ће теме којима ће се млади писци бавити у обе земље подједнако занимати нашу публику и у Софији и у Београду“, казао је Ђуровић и додао да овај начин сарадње представља значајан модел у погледу уметничких и позоришних интеграција. Координатори пројекта „Млада балканска драма“ су позоришни редитељ Петар Кауков и драматург Желько Хубач.

■ Микојан Безбрадица ■

ИСТОРИЈА САРАДЊЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА И СОФИЈСКИХ ТЕАТРА

Од Нушића и Грола до данас

На почетку XX века, најпре Нушић, а потом и Грол, започињу сарадњу са позориштима из Загреба, Софије, Новог Сада, Љубљане и Осјека. У жеку напете атмосфере на Балкану, Грол априла 1912. одлази у Софију ради потписивања споразума о узајамном гостовању два национална театра са тамошњим министром просвете, Бопчевим.

Наша Драма 6. маја полази у Софију, где борави пет дана. „Политика“ 9 маја објављује: „И синоћна и прексиноћна представа (‘Тидо’ и ‘Allons enfants!’) Народног позоришта биле су одлично посећене. Сва су места била распродата. Представи комада ‘Љубав бди’, који је даван синоћ, присуствовао је краљ Фердинанд. Данас ће чланови Народног позоришта, са управником г. Гролом, бити примљени код министра просвете, г. Бопчева. После подне ће ићи у српско посланство на чај. Увече после представе, софијско Народно позориште приређује им банкет.“ После „Коштани“, која је играна са једночинком „Адемберг“, београдска трупа је због великог успеха код публике позвана да свој боравак продужи, али „због

заморености“ није могла да позив прихвати.

До узвратног гостовања није дошло, вероватно због политичких прилика. Ипак, Годишњак Народног позоришта за 1912/13. бележи: „18. августа 1912. Управа Народног позоришта у Београду шаље представку Загребачком и Софијском позоришту с предлозима за споразуман рад у већем стилу“, којом се предвиђа ширење споразума на сва већа „југословенска“ позоришта. Међу десет могућих видова сарадње коју Грол предлаже, били су и усклађивање закона, правилника али и репертоара и услова гостовања страних уметника, испомагање на пољу регулисања ауторских права и система школовања, конкретна размена представа, уметника и техничких средстава, крајем сезоне организовање смотре најбољих представа, уз „праћењу

значајну изложбу“, оснивање заједничког позоришног листа, те обједињена поручбина превода и заједнички конкурси за оригиналну драму.

Остварење ове племените замисли осујетили су Балкански, потом и Први светски рат, али од идеје се није одустало: после два

Ђе Јорданова, Снежина, Кирчева и г. г. Н. Христов, Борис Ганчев и Хр. Коцабашев

конгреса словенских позоришта из ‘20-их година, на крају сезоне 1935/36. у Београд долази звезда софијске оперетске сцене, Мими Балканска, која 3. маја и 2. јуна са великим успехом игра насловну

улогу у „Коштани“ (две године касније, Кооперативни театар из Софије са Мими Балканском гостује у Народног позоришту). Убрзо потом, драмски ансамбли две националне куће су од 26. до 29. јуна успешно разменили гостовања. Наша публика је видела „Хајдуке“ Ивана Вазова, „Свекрву“ Антона Страшимирова, „Борјану“ Јордана Јовкова и „Чвор“ Добри Немирова, док су Београђани у бугарској престоници одиграли „Ослобођење Косте Шљуке“, „Госпођу министарку“, „Преко мртвих“ и „Кир Јању“. Годишњак бележи утиске са овог гостовања: „Вођство народног театра у Софији, глумци, публика, и стручна критика одушевљено су дочекали наше уметнике, поклонили много поверења и показали пуно разумевања како према уметничкој вредности постављене драмске литературе тако исто и према уметничкој интерпретацији глумаца“. Не мање одушевљења и медијске пажње изазвали су и гости у нашем главном граду. Поред вишедневних најави гостовања,

свакодневних извештаја о току боравка и протоколним активностима оба ансамбла, те критика бугарских представа, београдска штампа даје и дугачке текстове управника софијског театра о „бугарској драми и глуми“, као и Гролово сећање на раније покушаје успостављања сарадње ова два театра.

Новија историја бележи још неколико одлазака наше Дrame у Софију: 1967. у Позоришту „Иван Вазов“ су игране „Јелена Петковић“, „Дуги живот краља Освалда“, „Томас Мор“ и „Ана Каренина“, 1982. је игран наш „Волпоне“ (поменимо и учешће „Вишњика“ и „Уображеног болесника“ на Међународном фестивалу „Театар на раскршћу“ 2003. и 2004. у Пловдиву – са чијим Драмским театром је у то време био потписан и Протокол о сарадњи). Наш Балет се софијској публици представио 1938. („Жар птица“, „Човек и судбина“ и „Ђаво на селу“), а размена уметника, нарочито оперских и балетских, одувек се одвијала на обојано задовољство. Ипак, током сто година настојања, до остварења замисли о многодимензионалној, организованој, континуираној сарадњи – није дошло.

■ Јелица Стевановић ■

ЛУБИЛЕЈ У ДРАМИ

Стота Хасанагиница

Чувени комад Љубомира Симовића „Хасанагиница“, у режији Јагоша Марковића, на репертоару је од 30. децембра 2001. Уочи премијере редитељ је своје опредељење да на нову, камерну сцену Народног позоришта постави баш ово дело, објашњавао: „Нама је последњих година све било политика (...) постоје и људи, бракови, односи, жене, душа, патња, колевка, мајка (...) Осећам потребу да у тишини те мале сцене на Петом спрату Народног позоришта покушам да из душе направим корак ка представи после које навијамо за љубав!“ И ус-

„Драму Љубомира Симовића, једно од најлепших драмских дела домаће књижевности, Јагош Марковић је реализовао као – молитву“; потом: „А кад он режира, будите сигурни да ће, уз свесрдну помоћ глумаца, узбуркати ваше емоције. Он, једноставно, не може другачије“; и и још: „реч је о представи чврстој, снажној, на земљи стојећој, остварењу које је изазвало утисак у гледаоцу да се пред њим одиграва нека од најбољих драма старог грчког позоришта, и то на некаквим невидљивим котурнама“. Један критичар закључује како ова Марковићева поставка „спада у најупечатљивије потврде да је Симовић недвосмислено највећи драмски песник у српској драматургији“, други додаје „ово је неоспорно успех за

пео је у томе. Јер, између осталог, критика каже: „Љубав ослобођена било каквих њој не припадајућих наслага као геј-зир је избијала“.

Редитељ Марковић, који је начинио и избор музике за ову поставку, у креирању представе је имао драгоцене сараднике: драматурга Ивану Димић, др Љиљану Мркић Поповић која је глумцима помогла да савладају захтевни Симовићев стих, сценографа Бориса Максимовића и костимографа Бојану Никитовић. На премијери су улоге тумачили: Маринко Маггаљ (Хасанага), Вања Ејдус (Хасанагиница), Радмила Живковић (Мајка Хасанагина), Александар Срећковић (Бег Пинторовић), Ксенија Јовановић (Мајка Пинторовића), Дарко Томовић (Ефендија Јусуф), Бранислав Цига Јеринић (Ахмед), Ненад Стојменовић (Аскер Суља), Игор Ђорђевић (Аскер Хусо), и Стефан Капичић (Муса).

О одличном пријему у јавности говоре наслови: „Комад с тајном“, „Поезија простора“, „Раскошне боје позоришта“, „Представа као велики догађај“, „Позоришни догађај сезоне у Београду“... А критика анализира:

Народно позориште“, а трећи прогнозира „чини се да ће садашња представа Народног позоришта бити вечита!“

Уз напомену да је „глумачки ансамбл имао пред собом невероватно тежак задатак, како сачувати од пада у реалност ову узвишену причу о људској баналности“, један рецензент оцењује: „У том настојању нарочитог успеха имала је Вања Ејдус, у насловној улози, која је својом способношћу реализације скокова у ирационалност додатно осенчила основну боју ове драме“, док други додаје „Хасанагиница Вање Ејдус изузетно је глумачко остварење“, а трећи каже „Фасцинантна Хасанагиница, тако неспојива с младошћу глумице“.

Изузетна креација захтевне насловне роле донела је Вањи Ејдус Стеријину награду (2003), а на Седмим глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ Награда жирија

публике је додељена Ксенији Јовановић, док је стручни жири Награду за најбољег глумца вечери доделио Александру Срећковићу.

У току протекле деценије у подели је било више измена: нашег Цигу Јеринића је у улози Ахмеда заменио Србољуб Милин, улогу Хасанаге је преузео Ненад Стојменовић, док је његов ранији лик, Суља, тумачио једно време Ненад Радовано-

вић а потом преузео Иван Иванов. Бега Пинторовића је играо и Михаило Лађевац, улогу Аскера Хуса је преузео Бојан Кривокапић, док је Мусу играо и Игор Дамјановић, да би последњих година тај лик тумачио Стефан Бузуровић. Од почетка сезоне 2004/05, представа се сели на Сцену „Рашу Плаовић“, али ова промена амбијента очигледно није утицала на њен, како сад поуздано можемо тврдити, изузетно дуг и плодан сценски век: у протеклих десет година, на матичним сценама али и на гостовањима у земљи и у Охриду и Подгорици, видело ју је више од 15000 гледалаца.

■ Јелица Стевановић ■

СПОМЕН-ПЛОЧА НЕВЕНКИ УРБАНОВОЈ

Усреду, 28. марта, постављена је Спомен-плоча Невенки Урбановој на зграду на Андрићевом венцу 8, у којој је живела ова позоришна дива и некадашња првакиња Националног театра. Плочу је открио управник Божидар Ђуровић, подсећајући да је Урбанова у књизи, коју је објавило Народно позориште, често истицала своју независност, у којој је налази-

ла осећај слободе, вома важан за сваког уметника. Сећања на ову велику драмску уметницу оживели су и њен супруг – академски сликар Димитрије Дишко Марић који је и аутор спомен-плоче, и театролог Јован Ђирилов.

М. В.

IN MEMORIAM

Душан М. Јовановић (1916–2012)

Мој отац, Душан М. Јовановић, родио се у Београду 17. априла 1916. године, под аустро-угарском окупацијом, као последње, пето дете мог деде Миљка М. Јовановића, који је погинуо у рату и кога никада није упознао. Од малена је показивао таленат и интересовање за музику. Фасциниран пре свега хорским певањем, још као дете је присуствовао сваке недеље литургији у Саборној цркви, а како његова самохрана мајка није могла да му изиђе у сусрет и школује га у „цивилним“ условима, са 14 година се уписао у Војно-музичку школу у Вршцу, коју је завршио 1934. и био прекомандован у Београд на службу – у Симфонијски оркестар Краљеве Гарде, а од 1935. почео је да хонорарно испомаже и у оркестру Опере. Практично нема домаћег као ни страног гостујућег диригента, под чијом палицом није наступао све до почетка Другог светског рата, а окупацију је преживљавао захваљујући свирању у групи бивших војних музичара које је окупио капелник Фрања Седлачек. По ослобођењу се запослио на месту ударалкаша при Оркестру Опере, где 1948. постаје први тимпаниста, а 1966. прелази у Београдску филхармонију, где ради до пензионисања, 1978. Крајем 50-тих и почетком 60-тих година прошлог века, предавао је ударалке као упоредни предмет студентима дириговања и композиције на београдској Музичкој академији. Оснивач је и предавач првог одсека за ударалке у Србији, при београдској Средњој музичкој школи „Станковић“. Био је редовни сарадник Симфонијског оркестра РТС и Позоришта на Теразијама, као и Оркестра Опере СНП у Новом Саду. Тата је увек говорио: „Да се опет родим, наново бих се ‘ухватио’ за музику!“ Колеге и диригенти су га изузетно ценили, пре свега због квалитетног, високо професионалног и одговорног обављања посла, као и због колегијалног опхођења и господског понашања према свима који су са њим имали прилике да раде и сарађују.

Миша Д. Јовановић

IN MEMORIAM

Ненад Неца Радојковић (1947–2012)

Унедељу, 26. фебруара, са неверицом и болом је примљена тужна вест о изненадној смрти Ненада Неца Радојковића, солисте и дугогодишњег члана ансамбла Балета Народног позоришта и урбане легенде Београда, града у којем је рођен 17. јануара 1947. и где је завршио основну и средњу балетску школу, да би се 1965. запослио у Народног позоришту. Био је вредан и добар играч, поуздан партнер, диван човек, прави колега и одличан друг, увек спреман да помогне свима када је било најпотребније, светла тачка наших црних дана и пријатељска рука у нашим проблемима. Неца је словио за човека који је волео живот и трудио се да свет учини бољим за друге и себе. Заувек ће остати у срцима своје породице, пријатеља и колега, као редовни подсетник како треба ценити и лепо искористити живот који нам је дат, чувати ближње и не бринути о неважним стварима, већ за приоритете поставити љубав, пријатељство, поштовање, правичност, честитост и уметност живота – све оно што је красило нашег Нецу.

Соња Лапатанов,
председница УБУС-а

Магдалена Маца Јанева – игра јој је била у крви

Магдалена Јанева (1934), коју сви зову Маца, припада оној сјајној генерацији девојчица из Скопља, младих балерина које су диригент Ловро Матачић и балетмајстор Анализа Асман одабрали да са њима отпочну, данас већ вишедеценијски успешан уметнички развој балетског ансамбла Македонског народног театра. Јанева је уз прве улоге на сцени некадашњег барокног театра на обали Вардара, обликовала своју играчку технику у скопској Балетској школи код познате балерине и педагога Нине Кирсанове. Школу је завршила упоредо са првим балетским наступима у „Фаусту“, „Франчески да Римини“, „Орфеју“... Била је прва македонска Сванилда у „Копелији“, затим Јела у „Ђаволу на селу“, Аурора у „Успаваној лепотици“, а после једне од главних партија у „Игри сатова“ Понкиелија, кореограф Димитрије Парлић и директор београдске Опере и Балета Оскар Данон су Јаневу, 1956. године, позвали да заједно

са супругом Чедом Драгичевићем, школованим у Београду, дође у балетски ансамбл Народног позоришта и постане солисткиња.

Поред низа солистичких партија у којима се посебно истицала њена технички виртуозна игра, за чистоћу, прецизност и полет у селачком дуету из првог чина Адамове „Жизеле“, Маца је на Првом југословенском балетском фестивалу у Љубљани добила Златну медаљу за епизодну улогу. А своју прву главну улогу на београдској сцени, у „Жар птици“ у поставци Vere Костић, остварила је 1960. године и добила похвале и публике и критике. У најлепшој успомени јој је остала и улога у „Валпургиној ноћи“ (кореографија Мире Сањине), коју је играла у својој 20. години, а са којом је, како је сама изјавила – „обишла цео свет“. Уследила је Звончица у „Петру Пану“, па Бисерка у „Охридској легенди“...

Са београдским Балетом Јанева је гостовала веома много у иностранству, а са Душаном Трнинићем је играла четири представе „Дон Кихота“ у Ослу. Са поносом

памти да је пре почетка сваке од тих представа свирана наша национална химна. Затим су уследила солистичка гостовања у Швајцарској, Немачкој, па у Милану, Палерму, на Сиракузи и у Модики. Упознавање са Италијом је било за Мацу судбинско, јер је заволела ову земљу и после играчке каријере, дуге 26 година (три године дуже због грешке администрације) наставила је да ради као балетски педагог у Рагузи и Викторији.

У сећањима савременика, Маца Јанева је остала виртуозна балерина, која је све богатство сложене, врхунске, класичне балетске игре беспрекорно савладала. Ништа јој није било тешко да извезба у балетској сали, никада није одустајала, да би затим на сцени показала брзину и многобројност разноврсних окрета, скокова „на палцима“, сигурност у ваздушним подршкама, те да би шармом и љупкошћу освојила гледаоце, јер

„игра јој је била у крви“ када је у детињству тек проходила.

Посебна и изузетно важна улога Маце Јаневе у развоју београдског Балета је и та што је заједно са супругом Чедом однеговала

две врсне београдске балерине, првакиње Душку и Милу Драгичевић. У почетку није, како сама каже, желела да њих две иду стопама родитеља. Но, када се уверила да су обе талентоване и предодређене да се баве уметничком игром, Маца Јанева, као веома пожртвована мајка, учинила је све да их подржи. То није било лако, али је вредело. На њено велико задовољство, „оне нису осредње“ и док се Душка данас озбиљно бави репетиторством и балетском педагогијом, Мила прославља 20-годишњицу успешног уметничког рада у којем је остварила, као својевремено и њена старија сестра, много значајних и разноврсних улога. Тако, уз многоструко ангажовање, у животу београдског Балета, Магдалена Маца Јанева и даље испуњава своје снове из раног детињства.

(наставиће се)

Париски дани

У Архиву Србије је сачуван документ из којег сазнајемо да је Милан Грол, проф. приправник, 15. маја 1900. примио од Ректора Велике школе уверење о програму положених испита Јована Скерлића, који је из Лозане 1900. тражио ову потврду да би му признали „лисанс“, како би могао полагасти докторат. Он је добио другу годину одсуства и одбранио докторат, а Грол бележи: „И ја који сам био секретар, помоћник драматурга у Народном позоришту, добијам једногодишње одсуство, с приправничком платом од 80 динара и хонораром у Позоришту од 60 динара. Иза одбитака и промене онда ниско палог динара, то је у Паризу било око 120 франака. Скерлићево месечно примање било је испод тога. Зато када је требало поћи на страну, мислило се на све могуће изворе из којих би се олакшао путни трошак. Када је Драгомир Јанковић у два застопна позоришна годишњака обећавао изнети на позорницу Рењаровог ‘Коцкара’, Скерлић и ја узмемо да га на бр-

зу руку преведемо, пола он – пола ја... Наш превод, онако с ногу и у нервози припремања за пут, може се мислити какав је могао бити. Већа је наша брига била како ћемо наплатити хонорар од 100 динара, у позоришној بلاгајни која никад није била брза у плаћању“ („Из предратне Србије“).

У Париз на једногодишње стручно усавршавање Грол и Скерлић су кренули августа 1900. Провели су прво два месеца у Лозани, а потом отишли у Париз, где је Грол проучавао француско позориште и књижевност, и повремено слао списе у књижевне листове и новопокренути „Српски књижевни гласник“, о чему нам оставља сведочанство у поменутој књизи: „Прве утиске о Паризу измењали смо у једном прљавом кишном дану, са ‘империјала’ трамваја који нас је возио од Лионске

станице булеваром Монпарнас. Нису били сјајни. Још увек је трајала гужва светске изложбе. Два прва месеца провели смо у улици Старе комедије, према ресторану ‘Прокопу’ у коме смо ручавали...

Изглед сцене у II чину Пријателја Фрица у Француској комедији.

Одлазећи на измаку позоришне сезоне ради одмора и уштеде у Лозану, ја стижем на Скерлићево одбрану тезе... Као најживља успомена из тих шест месеца заједно проведених у Паризу (1900–1901) остаће ми присуство бурној про-

тивуречној конференцији у једном огромном мањезу“. Грол даље слика своје париске дане: „Књижевност, позориште и политика – једне од најбучнијих епоха иза Драјфусове афере, били су пред-

мет свакидањих живих дискусија српских студената у кварту латинском, на кафи по ручку у ‘Суфле’-у, или на пиву код Балзара – првих дана иза примљених стипендија или пошиљки из Београда... И све – од другова у школској клупи, келнера у кафани, до старе продавачице новина у киоску – заподевало је с вама разговор о последњем броју Клемансовљевог ‘Блока’, о премијери Ростановог комада, Фагевој позоришној критици, или најновијем роману Анатола Франса... У тој атмосфери израђивана су мишљења и израђиване су личности“.

Решењем министра просвете од 19. априла 1901, Гролу је одобрено продужење одсуства од ду-

жности за још једну годину. Све до 1. августа 1902. поред плате ће уживати и државну помоћ од 40 динара месечно. За то време, по наруци Ристе Одавића за Народном позориште преводи ‘Драгану’, комад Евжена Бријеа. Дело је 1902. године имало прво извођење у Паризу, а своју београдску премијеру имаће већ 12. априла 1903. године. Грол се у свом позоришту крио иза псеудонима, па на плакату стоји да је превео Н. Загорчић, а највећи број од десетак потоњих превода француских комада је – без имена преводиоца.

У Паризу Грол редовно посећује позоришта, бележи утиске о комадима, представама и глумцима, замисљајући ко би од београдских глумаца и глумица могао неку одређену улогу одиграти и цртајући сцену, комаде намештаја и поједине предмете крупне реквизите. Од новембра 1900. до марта 1902. он све то уписује у три невелике свеске. При повратку из Париза боравио је фебруара и марта у Бриселу и априла 1902. у Берлину.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

АПРИЛ 2012.

недеља 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 01	понедељак 12.00 СЕЋАЊЕ НА ЖИВАНА САРАМАНДИЋА 02	понедељак 19.00 ДОН КАРЛОС опера Ћузепеа Вердија 02	уторак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА балет на музику Ћузепеа Вердија 03	среда 20.00 ЛЕПО ЈЕ ЗАУВЕК БИЗАРНО у оквиру Београдског фестивала игре 04	четвртак 19.30 ДОН КИХОТ балет Лудвига Минкуса 05	петак 19.30 ЂАВОЛИЈАДА Михаила Булгакова, гостује Шабачко позориште 06	субота 19.00 КАРМЕН / ПРЕМИЈЕРА III опера Жоржа Бизеа 07	
недеља 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 08	понедељак 19.30 ЖИЗЕЛА балет Адолфа Адама 09	уторак 19.30 КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ драма Виде Огњеновић 10	среда 19.00 КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА опера Пјетра Маскањија 11	четвртак 12.00 ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ЗЛАТНИ БЕОЧУГ“ 12	четвртак 19.30 ЖИЗЕЛА балет Адолфа Адама 12	среда 20.00 ВАСКРШЊИ КОНЦЕРТ ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА 18	четвртак 19.30 КРАЉИЦА МАРГО балет на музику Горана Бреговића 19	
петак 19.30 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 20	субота 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА / откупљено балет на музику Војислава Вокија Костића 21	недеља 19.30 ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ комедија Вилијама Шекспира 22	понедељак 19.30 ЖИВОТ ЈЕ САН драма Педре Калдерона де ла Барке 23	уторак 19.30 УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА балет П. И. Чајковског 24	среда 19.30 РЕВИЗОР комедија Н. В. Гогоља, гостује Црногорско народно позориште 25	четвртак 12.00 ДАН НАУЧНОГ ИНСТИТУТА ЗА ВЕТЕРИНАРСТВО СРБИЈЕ 26		
четвртак 19.30 УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА балет П. И. Чајковског 26	петак 19.30 ЗЛАТНО ТЕЛЕ Горан Марковић, по роману Илфа и Петрова 27	субота 19.00 АТИЛА опера Ћузепеа Вердија 28	недеља 12.00 ПРОЛЕЋНИ КОНЦЕРТ Наташа Вељковић, клавир и Волфганг Давид, виолина 29	недеља 19.30 АЛЕКСАНДАР балет у кореографији Роналда Савковића, СВЕТСКИ ДАН ИГРЕ 29	понедељак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 30	четвртак 19.30 КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ драма Виде Огњеновић 03	петак 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 04	субота 19.00 ЗАЉУБЉЕН У ТРИ НАРАНЦЕ опера Сергеја Прокофјева 05

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

недеља 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Албера Камија 01	понедељак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 02	уторак 19.00 ОПЕРСКИ ДИПЛОМСКИ КОНЦЕРТ ВЕРЕ ВУЈАСИНОВИЋ у класи Љубице Живковић 03	четвртак 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 05	петак 20.30 СЕКУСАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Барфуса 06	субота 20.30 ДРЖАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ драма Роналда Харвуда 07	недеља 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 08
понедељак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског 09	уторак 20.30 ХАСАНАГИНИЦА / 100-та представа драма Љубомира Симовића 10	среда 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 11	четвртак 20.30 ХИПЕРБОЛИЧНИ ПАРАБОЛОИД драма М. Константиновић, гостује Краљевачко позориште 12	уторак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског 17	среда 12.00 ДОДЕЛА ЗЛАТНЕ ЗНАЧКЕ 18	среда 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресњакова 18
четвртак 20.30 МИСИС ТОЛСТОЈ драма Сергеја Коковкина 19	петак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 20	субота 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 21	недеља 20.30 ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА комедија Ива Брешана 22	понедељак 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Албера Камија 23	уторак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 24	среда 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 25
четвртак 20.30 ЛАСИЦЕ драма Бојане Мијовић, гостује Црногорско народно позориште 26	петак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 27	субота 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 28	недеља 20.30 ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља 29	понедељак 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Албера Камија 30	четвртак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 03	петак 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 04

ДОГАЂАЛИ У АПРИЛУ

- 02.04. СЕЋАЊЕ НА ЖИВАНА САРАМАНДИЋА, у 12 часова, Велика сцена
03.04. ОПЕРСКИ ДИПЛОМСКИ КОНЦЕРТ ВЕРЕ ВУЈАСИНОВИЋ, у класи Љубице Живковић, у 19 часова, Сцена „Раша Плаовић“
04.04. ЛЕПО ЈЕ ЗАУВЕК БИЗАРНО, гостовање америчко-холандске балетске трупе Jacoby & Pronk, у оквиру Београдског фестивала игре, у 20 часова, Велика сцена
06.04. ЂАВОЛИЈАДА, драма Михаила Булгакова, гостује Шабачко позориште, Велика сцена
07.04. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 11 и 13 часова
07.04. КАРМЕН / ПРЕМИЈЕРА III, опера Жоржа Бизеа, Велика сцена
10.04. ХАСАНАГИНИЦА / 100-та представа, драма Љубомира Симовића, Сцена „Раша Плаовић“
12.04. ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ЗЛАТНИ БЕОЧУГ“, у организацији Културно просветне заједнице Београда, у 12 часова, Велика сцена
18.04. ДОДЕЛА ЗЛАТНЕ ЗНАЧКЕ, у организацији Културно просветне заједнице Србије и Министарства вера и дијаспоре Републике Србије, у 12 часова, Сцена „Раша Плаовић“
18.04. ВАСКРШЊИ КОНЦЕРТ ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 20 часова, Велика сцена
21.04. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 11 и 13 часова
25.04. РЕВИЗОР, комедија Н. В. Гогоља, гостује Црногорско народно позориште, Велика сцена
26.04. ДАН НАУЧНОГ ИНСТИТУТА ЗА ВЕТЕРИНАРСТВО СРБИЈЕ, у 12 часова, Велика сцена
26.04. ЛАСИЦЕ, драма Бојане Мијовић, гостује Црногорско народно позориште, Сцена „Раша Плаовић“
29.04. ПРОЛЕЋНИ КОНЦЕРТ, Наташа Вељковић, клавир и Волфганг Давид, виолина, у 12 часова, Велика сцена
29.04. АЛЕКСАНДАР, балет у кореографији Роналда Савковића, поводом Светског дана игре, Велика сцена

Jat Airways

ГОСТОВАЊА У АПРИЛУ

- 03.04. НЕСПОРАЗУМ - Костолан
04.04. КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ - Глумачке сценарије „Милivoје Живановић“, Пожаревац
07.04. ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ - Глумачке сценарије „Милivoје Живановић“, Пожаревац
11.04. СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА - Сомбор
12.04. ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ - Студентски град
28.04. СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА - Панчево

Радно време благајне: сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе. Недељом од 17 сати до почетка представе. НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА
Телефон благајне: 2620-946

Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnopozeriste.rs

Издавачка делатност Народног позоришта у Београду

За издавача Божидар Ђуровић, управник | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Милош Дујаковић, Бранкица Кнежевић | Сарадници: Милица Зајцев, Зоран Т. Јовановић, Николета Дојчиновић, Марија Милић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народног позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народно позориште у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180